

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Ptiliidae (fjädersvingar), **Släkte:** *Ptenidium*, **Art:** *Ptenidium gressneri* Erichson, 1845 **Synonymer:**

Kännetecken

En liten blank och bred art som är brunsvart och mellan 0,9–1,0 mm lång. Täckvingarna är ofta en aning ljusare än resten av kroppen. Halsskölden är till skillnad från de flesta andra fjädersvingarna bredast vid basen. På halssköldens bas saknas de fyra små tydliga gropar som finns hos de andra *Ptenidium*-arterna. Vid basen på den stora trekantiga skutellen finns endast en liten grop medan det finns fler gropar hos de övriga *Ptenidium*-arterna. Arten har långa trådsmala antenner där de sista två lederna är utvidgade och bildar en tydlig antennklubba. Flygvingarna till fjädersvingarna är som namnet anger utformade som en fågelfjäder. Fjädersvingar bör artbestämmas av en specialist.

Utbredning och status

Arten är med, vissa luckor i Västsverige, utbredd från Skåne till Uppland och Västmanland. Arten är påfallande lokal men kan i vissa hålträd vara tämligen allmän. Ofta förekommer den endast i några få träd i bestånden. Närmast i Danmark och i Baltikum. Totalutbredningen omfattar Europa och Turkiet.

Ekologi

Lever i lös vitrötad och fuktig ved eller i mulm i stambåligheter på gamla grova lövträd, både i helt döda träd och i levande träd med stambål. Främst i bok, alm och ek. Arten kan påträffas under ganska lång tid i samma stam. Den påträffas ofta i avfall av vedvivlar och trägnagare. Det finns ofta även myror i dessa miljöer. De flesta fynden är gjorda i stående träd. Arten livnar sig förmodligen av svampsporer. Den fullbildade skalbaggen påträffas främst under vår och försommar samt under hösten. Den kan även sällas fram under vintern.

Hot

Genom att arten är knuten till ihåliga ädellövträd är den tilltagande bristen på dessa det största hotet mot arten. Många passande lokaler växer även kontinuerligt igen vilket förkortar livslängden på träden.

Åtgärder

Man bör spara ihåliga gamla ädellövträd för arten. Gamla ihåliga ädellövträd bör kontinuerligt röjas fram och detta bör följas upp med återkommande besök i beståndet.

Litteratur

- Hansen, V. 1964. Fortegnelse over Danmarks biller. *Entom. Meddel.* 33: 86.
Palm, T. 1954. Anteckningar om svenska skalbaggar IX. *Ent. Tidskr.* 75: 15.
Palm, T. 1959. Die Holz- und Rindenkäfer der süd- und mittelschwedischen Laubbäume. *Opusc. Ent. Suppl.* 16: 222.

Författare

Bengt Ehnström 2002. © ArtDatabanken, SLU 2006.